

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618010129
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3618010129.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovaným 1/ C. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. L. XXX, okres V. a 2/ OBUV Partizánske, a.s. v konkurze, so sídlom Nádražná 8914, Partizánske, IČO:36 320 595, pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a iné, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 09. júna 2020 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske v neprospech oboch obžalovaných podané proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 30. septembra 2019, sp. zn. 2T/46/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 30. septembra 2019, sp. zn. 2T/46/2018 boli obžalovaní C. G. a OBUV Partizánske, a.s. v konkurze podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodení spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske sp. zn. Pv/191/17/3305 zo dňa 16.07.2018, doručenej okresnému súdu dňa 17.07.2018, pre skutok kvalifikovaný ako zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a prečin nezaplattenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zák., ktorý mali spáchať na tom skutkovom základe, že

- obžalovaný C. G., ako zodpovedný zástupca, predseda predstavenstva spoločnosti OBUV Partizánske, a.s. v konkurze so sídlom Nádražná 891, 958 01 Partizánske, IČO: 36 320 595, ktorá sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberala predajom obuvi a obchodná spoločnosť OBUV Partizánske, a.s. v konkurze, so sídlom Nádražná 891, 958 01 Partizánske, IČO: 36 320 595, ako zamestnávateľ, ktorý je podľa ustanovenia § 141 ods. 1, ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení povinný platiť a odvádzať poistné, ktoré pozostáva z nemocenského poistenia, starobného poistenia a starobného dôchodkového sporenia, invalidného poistenia a poistenia v nezamestnanosti, toto svojim zamestnancom z ich vymeriavacieho základu za obdobie mesiacov august 2016 až november 2016 v súlade s ustanovením § 128 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/, ods. 10 písm. a/ zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení zrazili a v deň splatnosti neodviedli na účet Sociálnej poisťovne Topoľčany, kde výška neodvedeného zrazeného poistného za zamestnancov predstavuje 8.825,44 €, hoci spoločnosť disponovala dostatočnými finančnými prostriedkami na úhradu poistného, čím neodviedli určenému príjemcovi splatné poistné za zamestnancov,

- obžalovaný C. G. ako zodpovedný zástupca spoločnosti OBUV Partizánske, a.s. a obchodná spoločnosť OBUV Partizánske, a.s. v konkurze so sídlom Nádražná 891, 958 01 Partizánske, IČO: 36 320 595 ako zamestnávateľ nezaplatili Sociálnej poisťovni Topoľčany poistné za obdobie mesiacov september 2016 až október 2016 v celkovej výške 11.273,42 €, hoci spoločnosť disponovala dostatočnými finančnými prostriedkami na úhradu poistného, pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. okresný súd poškodeného Sociálna poisťovňa, so sídlom Ul. 29. augusta 8 a 10, Bratislava, odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej pätnásťdňovej lehote, podaným odvolaním napadol v neprospech oboch obžalovaných prokurátor pre nesprávnosť výroku o oslobodení obžalovaných, t. j. výrokov o vine a treste.

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania poukázal na to, že napadnuté rozhodnutie je nesprávne a nezákonné, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplýva, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby je trestným činom a stal sa tak, ako je uvedené v podanej obžalobe, pretože výsledky dokazovania vykonaného pred súdom a hlavne dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní tvoria ucelenú reťaz tak priamych dôkazov (výsluch splnomocnenkyne Sociálnej poisťovne, znalecký posudok Ing. H.), ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých je možný jediný logický záver a to, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v obžalobnom návrhu a tento je jednoznačne trestným činom a spáchali ho obžalovaný C. G. a obžalovaná spoločnosť OBUV Partizánske, a.s. Podľa jeho názoru preto nemôže obstať odôvodnenie súdu, že na základe výsledkov dokazovania, hodnotiac dôkazy samostatne ako aj vo vzájomnej súvislosti, je zrejmé, že skutok, ktorý sa kladie obžalovaným za vinu, nie je trestným činom. S poukazom na právnu kvalifikáciu žalovaného skutku podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a § 278 ods. 1 Tr. zák., z vykonaného dokazovania podľa prokurátora vyplynulo bez rozporovania, že za obdobie mesiacov august 2016 až november 2016 nebolo obchodnou spoločnosťou OBUV Partizánske, a.s. v konkurze, odvedené na účet Sociálnej poisťovne Topoľčany, poisťné za zamestnancov vo výške 8.825,44 Eur a rovnako nebolo na účet Sociálnej poisťovne Topoľčany zaplatené poisťné za obdobie mesiacov september 2016 až október 2016 v celkovej výške 11.273,42 Eur. Pritom nie je sporné, že obžalovaná právnická osoba disponovala dostatočnými finančnými prostriedkami na úhradu poisťného v čase jeho splatnosti. Súd sa dôsledne neriadil ust. § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pretože vykonané dôkazy nehodnotil po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v súhrne a neurobil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že vzal do úvahy len tvrdenia obhajoby, ktoré preferoval a z ktorých aj vychádzal. Osvojil si tiež spochybňovanie hodnovernosti znaleckého posudku Ing. L. H., ako i odbornosti znalkyne. Znovu preto poukázal práve na závery tohto znaleckého posudku č. 3/2017, z ktorého vyplýva, že OBUV Partizánske, a.s. za jednotlivé mesiace svojim zamestnancom mzdy vypočítala, prostriedky na sociálne poistenie zrazila, ale do Sociálnej poisťovne ich neodviedla v lehote splatnosti a ani do vypracovania znaleckého posudku. V čase splatnosti poisťného za zamestnancov za jednotlivé obdobia od augusta 2016 do vstupu do likvidácie obžalovaná spoločnosť disponovala finančnými prostriedkami, ktoré však použila na svoju prevádzkovú činnosť a ďalší chod spoločnosti, na úhradu faktúr po lehote splatnosti, výplaty miezd zamestnancom, cestovné konateľovi spoločnosti a ostatné prevádzkové výdavky. Obdobne daňový subjekt, obžalovaná spoločnosť, disponovala za jednotlivé obdobia od augusta 2016 do vstupu do likvidácie finančnými prostriedkami na zaplatenie poisťného za zamestnávateľa, ktoré však rovnako použila na svoju prevádzkovú činnosť a ďalší chod spoločnosti. Navyše z posudku tiež vyplýva, že mzda riadiacich pracovníkov, vzhľadom na nepriaznivý vývoj spoločnosti a pretrvávajúcu stagnáciu sa javí ako neprimeraná, keďže mzda dvoch pracovníkov v riadiacich funkciách (C. G. a H. G.) v jednotlivých mesiacoch v roku 2016 tvorila minimálne 30% marže z predaja tovaru. Za podstatné v danej veci prokurátor považuje aj to, že konfrontáciou vykonanou medzi svedkyňou H. G. a C. G. bolo zistené, že C. G. rozhodol o tom, že sa budú platiť mzdy a ostatné veci a nebudú sa uhrádzať zrazené čiastky v prospech Sociálnej poisťovne. Na základe uvedeného preto navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b) a písm. d) Tr. por. zrušil a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný 1/ C. G. prostredníctvom svojho obhajcu, pričom uviedol, že podaná obžaloba jeho vinu posudzuje len na základe „okamihovej finančnej situácie“ obchodnej spoločnosti, t.j. keď v určitom konkrétnom období mala spoločnosť dostatok finančných prostriedkov na úhradu platieb, čo však podľa neho nie je správne. Poukázal preto na ustálenú judikatúru súdov Slovenskej republiky a Českej republiky, podľa ktorých pri tomto druhu trestnej činnosti je potrebné posudzovať celkovú finančnú situáciu obchodnej spoločnosti z makroekonomického hľadiska aj hospodárenie spoločnosti. Pritom aj podľa záverov znaleckého posudku Ing. H., doplneného o jej výsluch, obchodná spoločnosť OBUV Partizánske, a.s. nemala dostatočný zdroj vlastných financií postačujúcich na úhradu všetkých splatných záväzkov voči všetkým svojim veriteľom. Samotný návrh na vyhlásenie konkurzu bol podaný na Okresný súd Trenčín ešte koncom roka 2016, teda veľmi krátko po v tomto konaní skúmanom období, a tým, že súd návrhu na vyhlásenie konkurzu vyhovel a vyhlásil

konkurz, vyslovil aj pre toto konanie záväzný právny názor, že obchodná spoločnosť OBUV Partizánske, a.s. mala dlhodobo negatívne záporné makroekonomické hospodárenie a dlhodobo (niekoľko rokov) nemala dostatok finančných prostriedkov na úhradu všetkých splatných peňažných záväzkov voči viacerým veriteľom. Navyše podľa výpisu z obchodného registra pre obchodnú spoločnosť OBUV Partizánske, a.s., v rozhodnom období v mene obchodnej spoločnosti v tom čase boli oprávnení konať a podpisovať vždy dvaja členovia predstavenstva súčasne a teda on sám o sebe nemohol platne rozhodovať o chode obchodnej spoločnosti, vrátane úhrad platieb do štátneho rozpočtu. K žalovaným trestným činom ďalej uviedol, že ak zamestnávateľ z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov poskytuje zamestnancom len tzv. „čisté mzdy,“ nemôže sa dopustiť predmetného trestného činu, nakoľko z tzv. čistých miezd sa nič nezráža. Trestného činu neodvedenia dane a poistného sa preto môže zamestnávateľ dopustiť len vtedy, ak príslušné čiastky zráža zamestnancom z tzv. hrubých miezd a tieto neodvedie oprávneným subjektom a ponechá si ich na iný účel. Rovnako je potrebné skúmať tiež dôvody, ktoré zamestnávateľa ku konaniu neodvedenia platieb viedli. Pokiaľ je zamestnávateľ insolventný alebo predĺžený, ako tomu bolo aj v predmetnom prípade, mal by všetky svoje záväzky uspokojiť pomerene a rovnomerne a to vrátane výplaty miezd svojim zamestnancom a úhrad platieb svojim obchodným partnerom. V tejto súvislosti zároveň poukázal na českú judikatúru, podľa ktorej skutkovú podstatu trestného činu zvýhodňovania veriteľa nenapĺňuje konanie dlžníka, ktorý síce plne uspokojil pohľadávku len jedného z viacerých veriteľov, ak tak urobil s odôvodneným predpokladom získania ďalších prostriedkov na uspokojenie pohľadávok ostatných veriteľov. Podľa obžalovaného C. G. je z vykonaného dokazovania zrejmé, že k žiadnemu trestnému činu, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie a následne aj bola podaná obžaloba nedošlo, pričom je tiež zrejماً absencia naplnenia subjektívnej stránky žalovaného trestného činu. S poukazom na uvedené preto navrhol odvolaciemu súdu, aby odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 16. januára 2020, vykonal dňa 09. júna 2020 verejné zasadnutie, na ktorom odvolací súd preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutého výroku rozsudku o oslobodení oboch obžalovaných spod obžaloby (o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu vecí a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia správne oprel o výpoveď obžalovaného C. G., o výpoveď zástupkyne Sociálnej poisťovne H. H. L., výpoveď svedkyne H. G., ako aj o zistenia a závery vyplývajúce zo znaleckého posudku Ing. L. H., ako aj jej výpoveď z prípravného konania ako znalca z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctva a daňovníctva a listinné dôkazy, na ktoré v napadnutom rozsudku podrobne poukázal. Na ich podklade dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom uvedeným v napadnutom rozsudku. Tieto svoje skutkové zistenia a právne závery v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o oslobodení oboch obžalovaných spod obžaloby. Jeho rozhodnutie o oslobodení obžalovaných C. G. a spoločnosti OBUV Partizánske, a.s. v konkurze spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. por. pre skutok uvedený rozsudku a právne kvalifikovaný obžalobou ako zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. a prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zák., z dôvodu, že žalovaný skutok nie je trestným činom, je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Odvolací súd po preskúmaní veci pritom dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými súd prvého stupňa rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním argumentov a námietok prednesených už pred súdom prvého stupňa a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vypořiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za dôvodné.

Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než ako to urobil súd prvého stupňa. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie, podľa ktorého konanie obžalovaných 1/ a /2 uvedené vo výroku napadnutého rozsudku nie je trestným činom, je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za dôvodné, preto odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť **n i e** je prípustná.